

תוכחת המערבה:
מודיעין עילית
מספרה יוסף 3/10
טלפון - 08-9744220
דו"ל לשימורת הרים:
rg5740@gmail.com

באהלה שללה

מאת הרב ראובן גולן מה"ס רינוגה של תורה ♦ יו"ל ע"י בול שערם המצויינים שע"י מוסדות דברי תורה רחובות

גלוון מס' 17 סיוון תשע"ג

הוקדש לעילוי נשמת רבינו יוסף שלום בן שודיא ז"ל ע"י משה שלום הי"ז

פרשת במדבר

ליידע מניין הנוטרים, כשבא להשרות שכינתו עליו נמן. באחד בנים הוקם המשכן ובאחד באירן מנהם".

ולמדנו מדבריו שמנין זה של פרשת במדבר יסודו בחיבת הקב"ה לישראל, ובפרט עתה כשהוא לשוחות שכינתו בתוכם [אף שהשראת השכינה הייתה בר"ח ניסן, ומניין זה היה בר"ח אייר וכפי שהקשה הרוא"ם], מ"מ כבר ביאר המהרי"ל בגור אריה שכל זמן שלא שרצה השכינה במשך חדש בישראל עדין אין זה נחוץ ששרתה בתוכם בקביעות, וכן שאמרו בהלכות נדרים שם שנדר מושבי העיר אסור בכל מי שדר שם חדש אחד, כי בחודש אחד נקרא דירה, וכך כסדרה השכינה בינויים שלושים יום נמן].

ולאור זאת נראה שימוש כך נתיחד המניין הראשון שבו נמננו התינוקות שהיה בדוקא על פי ה', כי אם בחיבת ישראל את והשראת השכינה עסקינו הרי שהקב"ה מחייב בישראל את התינוקות יותר מכל, והשראת השכינה בישראל היא בזוכותם. וכי שאמרו במדרש איכה (א, לג) "בא וראה כמה חביבין התינוקות לפני הקב"ה, גلتה סנהדרין ולא גلتה שכינה עמהם, גלו משמרות ולא גلتה שכינה עמהם, וכיון שגלו התינוקות גلتה שכינה עמהם".

וכן יסד הגרא"א (ביאורי אגדות ב"ק צב): **שהקטנים הם קיומ השכינה בישראל, כיון שבתוחנות בה גدول ורב, וכן ננדיגים הקב"ה בהשגה פרטית עצומה, אך הגודלים בוטחים בעצם ואין בטוחונם בה שלם, ולפנן מתמעטת ההשגה מהם. ולכן הכרובים במקדש נקראו על שם "כרביה" דהיינו התינוקות שהם קיום השכינה.**

משום כך כשהוא הקב"ה למנות את ישראל מחמת השראת השכינה בתוכם דין הוא שהמנין שבו כלולים התינוקות יהיה על פי השיטת שכה מחייב ומשירה שכינתו בינויו בעבורם.

ג. ובמדרש (במדבר ט, ז) אמרו "אמר הקב"ה, לא היה לי בעולם הדר אלא העוללים, שנאמר מפי עוללים ויונקים יסידת עוז, ואני מטהדר בהם שנאמר ברוב עם הדרת מלך".

ודבר זה הוא יסוד ושורש להבנת עין נפלא, שהנה מקור ההלכה של הידור מצוה הוא הפסוק "זה אליו ואנו הו" שדרשוهو חז"ל (שבת קלג, ב) "התנהה לפניו במצוות", ולכוארה מודיע

"תפקדו אתם לצבאותם אתה ואהרן, ואתכם יהיו איש איש למטה וגוו" (א, ד)

הרמב"ן העיר, שהנה כאן מבואר שמנין ישראל היה ע"י משה ונשיין ישראל. אמנם אצל הלויים היו שני מנין, מנין ראשון מבן חדש ומעלה, ומניין שני מבן ל' עד נ' [בפרשנה נשא ד, מו]. ובמנין השני נאמר "כל הפקודים אשר פקד משה ואהרן ונשיין ישראל את הלויים למשפחותם ולבית אבותם", וזה היה תואם למנין של הלויים לא כתוב שם הנשיינים מנו אותן, ונאמר רק (ג, לט) "כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי ה".

וביאר בחידושים הגראי"ז הלו על התורה (ס"י קכח), שהנה במנין הראשון נאמר (ג, טז) "ויפקדו אותם משה על פי ה", ופירש"י אמר משה לפני הקב"ה, היאר אני נכנס לתוך אהלים לדעת מניין יונקיהם? אמר לו הקב"ה, עשה אתה שלך ואניעשנה שלוי! הילך משה ועמד על פתח האهل והשכינה מקדמת לפניו, ובת קול יוצאת כך וכך תינוקות יש באهل זה, וכך נאמר על פי ה".

ומוכח מזה שהיו שני דינים של מנין. כי במנין של ישראל וכן במנין השני של הלויים היה דין שהיה על פי משה. אך המניין הראשון של הלויים היה דין שהוא על פי ה. והדבר מוכרת, שאם לא כן מה הועיל מה שבת קול אומרת, והרי היה צריך המניין להיות על פי משה, ועל כרחך דין מניין זה הוא להיות על פי ה, ולפנן נמננו התינוקות על פי בת קול.

זו הסיבה שבמנין של משה נשתפות גם הנשיינים עמו, אבל המניין שהוא על פי ה' אין הנשיינים שייכים בו.

ב. ויש להתבונן מודיע באמת נתיחד מניין זה דוקא להיות על פי ה', שהרי לכוארה גם המניין השני של הלויים והוא על פי משה ולא על פי ה?

אלşa מהנה פירוש"י בתחילת הפרשה "מתוך חיבתן לפני מונה אותם כל שעה. כשייצאו ממצרים מנאן, וכשנפלו בุงן מנאן

לעלוי נשמות
שלמה בן טואס ז"ל למשי סלומי

אברהם ז"ל בן רחמה למאוי • שושנה שמעה בת סעדיה ע"ה
ברכה בת בת שבע ע"ה • אברהם בן לסתה לאח ז"ל
משה בן רגינה ז"ל • שלום בן שמחה ז"ל

לע"ג ר' בנימין בן סלאח ז"ל ♦ סרחה בת רחמה ע"ה
ר' שלמה בן טואס ז"ל ♦ נזואה בת תאגדה ע"ה
חחל בת סאלחה ע"ה ♦ צביה בת סרחה ע"ה

וכבר כתוב בעל ה'חיי אדם' בהקדמה לספרו "הנה בדור שלישי" שהייתי קטן, לא עליה מעולם על דעת האב והאם לדאוג במאית פרנס הבן, רק כל מגמתם הייתה שיזכה הבן ל תורה. ומעולם לא על דעת מי שנחננו ה', שיכול ללמידה, שיפוריק ממנו על התורה ולהיות שנה ופירש, זה לא עליה על דעת האבות ולא על דעת הבנים". ובדורו מצב הפרנסת היה דחוק בהרבה מבדורנו, ולמרות זאת השתקקה כל אם בישראל שיהא בנה בין תורה וניגל בתורה ויראת שמים, והיתה מיחלת ומתפללה על כך בכל עת.

ובספר יערות דבר (ח"ב דרוש ה') כתוב "להחזק בניו לתורה, כל איש ישראל לא ייחס על הון, ובוח יבוזו לו באהבתו שיזכה שייהו בניו בעלי תורה, אשר תמיימי דרך ההולכים בתורת ה', כי אין אחד בישראל שלא יעשה כל התאמצות ופועלות שייהי זוכה לבנים בעלי תורה ויראה".

וז. ואדרבה, אם ההורים דואגים לבנייהם מבחינת גשמית ורוצחים בהצלחתם הרי שזוקא בגל זה צרכיהם הם להאנכם בתורה, וכמו שכחוב מרך החפץ חיים צ"ל בספר 'חומר הדת' (פרק ייד') "יתבוננו נא כי העושר הגשמי תלוי בהשגת העליון ית', וכאשר יגדל את בניו לתורה יוכל יותר לקות להקב"ה שיעזר לבניו להצליחם בכל ענייניהם".

ח. וידוע המושג "ברא מזכה אבא", שהבן מזכה את אביו לאחר פטירתו בזכויות של תורה ומעשים טובים שעשוה לעילו נשמו. אך ראיתי מפרשים פשוט נוספת, שככל שהבן גדל בתורה ויראת שמים והולך בדרך ה' זו עצמה הזכות האגדולה ביותר לאב父. וכשהבן עמל בתורה ומחדר חידושים תורה עטרה היא בראש האב בעולם הזה ובעולם הבא.

ועל כך אמרו במסכת פטחים (קיג, א) "שלשה מנוחלי העולם הבא, אלו הן: הדר בארץ ישראל, והגדל בניו לתלמוד תורה, והבדיל על היין במצויא שבתות". ובאייר רביינו יוסף חיים זי"א בספר 'בן יהודע', שטעם הדבר שהגדל בניו לתלמוד תורה זוכה לעולם הבא הוא ממש ש'ברא מזכה אבא'.

והיינו כי על ידי שגדל את בנו לתלמוד תורה הרי הוא הולך ומתעלה בתורה, וכגודל צדקו כך מתרוממת מעלה האב. אך אם ח'ו לא יחנן אותו לתורה ווישיב אותו בין תלמידי חכמים, بما יזכה נער את ארוחיו? ולא עוד אלא שיתבעו בשם את האב על שמנע מבנו לאור באור החיים.

נתפרש עניין זה של הידור מצווה בשירות הימים שאינה עוסקת כלל בדין והלכות.

ברם, במסכת סוטה (ל, ב) דרשו שפסק זה נאמר על ידי התינוקות והעלולים שראו את השכינה בקריעת הימים, וכן מבואר בתרגום יונתן (שםות טו, ב) שפסק זה נתיחד לתינוקות יעווי"ש. וכיון שאין לך"ה הידור בעולמו אלא התינוקות, נתפרש ההידור מצווה דווקא בדבריהם ובשירותם, וחינוך הקטנים לתורה הוא ההידור הגדול ביותר שישנו לפני הש"ית.

ד. והעיוון יעקב (שבת קיט, ב) כתוב, שכשם שנחרבה ירושלים מפני שביטלו בה תשבר ובאש הוצאה, כך באש עתיד הקב"ה לבנותה בזכות תורת התינוקות של בית רבן, ויבנה המקדש ביוםות המשיח בזכות הבעל פיהן.

ועל דרך זה פירוש דברי חז"ל (ע"ז ג): שאחר חורבן בית המקדש יושב הקב"ה ומלמד תורה לתינוקות של בית רבן. שהרי לא נהרבה ירושלים אלא על שביטלו תשבר מלימוד התורה. ולכן מלמדן הקב"ה תורה כיון שחפץ הוא לגאל את בניו, וגאולה זו תיתכן רק על ידי תיקון החטא וריבוי לימוד התורה של תינוקות ישראל.

ה. וראה זה פלא שהנה דרשו חז"ל (קהלת רבה ט, א)"בשעה שהתינוקות נפטרין מבית רבן בת קול יוצאת ואומרת להם לך אכלו בשמחה לחם, נתקבל הבעל פיכם לפניו כריה ניחוח". ומכאן נלמד עד היכן מגיעה מעלהם, שהרי כדיודע אנו זוכים לבת קול שתצא ותאמר לנו פסק זה "לך אכל בשמחה" רק במווצאי יה"ב ולאחר שעשינו תשובה והשתדלו רבות להזודך ולהתחזק, והקטנים זוכים לבת קול כזו בכל יום ויום! וכך אמרו שהם בבחינת "הבעל שאין בו חטא", זכרים ותמיינים מכל פגם ועoon.

ו. ולאור כל זאת כמה גדולה האחריות הרובצת על כתפי ההורים לגדל ולחנך בניהם לתורה ויראת שמים. וישנם הורים שאינם מניחים את בניהם בbatis חינוך שמינוסדים כדי שיוכל הקודש, במאורם שעל הנער למדוד מקצועות כדי שיוכל להתפרנס בבא העת. אך מה הרבה טעותם, כי ממה נפשך, הרי בודאי מאמנים הם שהקב"ה הוא הון ומכלכל לכל, ואין אדם מרוחיק פרוטה יותר ממה שנתקצב לו. ואם כן על האדם להכיר טוביה ולעשות נחת רוח לקב"ה, ואין לך"ה נחת רוח גדולה יותר מתינוקות של בית רבן שלמדו תורה בקדושה וטהרה. וכיעד יענץ האדם את בראו וימנע מבנו לישב באלה של תורה, בתלמודי התורה ובישיבות הקדושים.

הציבור מוזמן להשתתף בלימוד ותיקון ליל שבועות שיטקיים בעזהש"ת בכולל "شعירים המצוינים" בבייחנ"ס אלפסי ברח' התchia ו החל מהשעה 10:30

האוינו לשיעורי הרב ראותן גולן ב'קהל הלשוני' בטל'
1-1-2-48-1-1-03-6171001. לשיחת השבוע הקישו 1-1-2-48-1-1-03-6171001
[השיחה מופיעה במערכת החל מיום חמישי בשעה 12:30]

עלון זה מופץ באלפי עותקים בארץ ובעולם, אם ברענן לזכות את
הרבים ולהקדים את העלון לע"ג הנפטרים, או להבדיל להעלה
ולרפואה ולכל עניין, נא פנה להנהלת המוסדות בטל' 08-9452903

איירה בת שרה לי ע"ה + רבקה בת מרים ע"ה ממש
שלום בן מנחם זיל סעד + ימימה בת דוד ע"ה וככבי^ת
חתון נחד בת אטרוף ע"ה פרנגיין

גדעון בן שושנה זיל דארך + זאב בן סופיה זיל
אליהו בן זהרחה זיל שעיר + יעקב בן עישיה זיל רביבו
חיה אשתר בת אברהם יצחק ע"ה + תמר בת עישיה זיל

יהודה בן אסתר זיל + מנחם בן שלום זיל דהרי
שלמה בן יהיא זיל הודה + אברם בן טאש זיל סלמי
אליהו משעדי בן יקות זיל + יששכר בן נתן ע"ה